

ER

Het Hof van beroep te Gent,
in correctionele zaken

Not. GE/55.41.105209/02
In de zaak van het Openbaar Ministerie

Uittr. P. g. 20

Uittr. Ontv 20

Bijzondere verbeurdverklaring

PRO JUSTITIA
Beroep in cassatie
door
dd.
Verrekenen

O.S.

tegen :

Veroordelingsbulletijn 20

mei 2006

1) Nr.

bediende, geboren te
wonende te
van Turkse nationaliteit.

op

2) Nr.

- thans niet inzake in hoger beroep -

VERDACHT VAN :

A. De eerste

Bij inbreuk op artikel 77 bis § 1 bis, § 2, § 4, § 4bis, § 5 en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980, erratum B.S. 13 januari 2001), rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enig onroerend goed, van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

terzake door het verhuren of ter beschikking stellen aan, onder meer, de hiemavermelde personen van de hiernavermelde woningen en/of kamerwoning, gelegen te :

1. ten aanzien van _____ en |
2. ten aanzien van _____ en _____
3. ten aanzien van _____ en _____
4. ten aanzien van _____ en |
5. ten aanzien van _____ en |
6. ten aanzien van _____ en ,
7. ten aanzien van _____ en , _____ en

(zie stukken neergelegd ter correctionele griffie te Gent onder de volgende nrs.
der overtuigingsstukken : ; en
)

Te en te ; op niet nader te bepalen data in de periode
van 3 januari 2001 tot en met 17 juni 2003

B. De eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 § 1 en 4 van het decreet
dd. 15 juli 1997 (B.S. 19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode als
verhuurder of eventuele onderhuurder een woning die niet beantwoordt aan de
vereisten van artikel 5 als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig
conformiteitsattest,

terzake door het verhuren van de hiemavermelde woningen :

1. de 3 woningen (verdiepingen)

te

2. de 2 woningen (gelijkvloers en de 2 verdiepingen)

te

3. een woning

te

4. de 2 woningen (gelijkvloers en 2 verdiepingen)

te

5. de 3 woongelegenheden (verdiepingen)

te

6. de 6 woongelegenheden (3 gemeubelde en 3 niet-gemeubelde studio's)

te

7. een woning

te

8. de 4 woningen

te

9. de woning

te

Te _____ en te _____ op niet nader te bepalen data in de periode van 3 januari 2001 tot en met 17 juni 2003

C. De eerste

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 4, 6, 7, 8, 10, 17 en 23 van het decreet dd. 4 februari 1997 (B.S. 7 maart 1997) houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen van kamers en studentenkamers, als verhuurder van een kamerwoning of kamers, een kamerwoning of kamer te hebben verhuurd die niet beantwoordt aan de in artikelen 4, 6 en 7 bedoelde normen of van een studenten- of studentengemeenschapshuis of studentenkamer die niet beantwoordt aan de in artikelen 4 en 8 bedoelde normen en die geen geldig conformiteitsattest kan voorleggen, terzake de kamerwoning, namelijk de gemeenschappelijke keuken en badkamer en 4 kamers, gelegen te

Te _____ ; op niet nader te bepalen data in de periode van 3 januari 2001 tot en met 17 juni 2003

D. De eerste en de tweede

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Met het oogmerk om zich een zaak toe te eigenen, die aan een ander toebehoort, zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, kwijtingen, schuldbevrijdingen te hebben doen afgeven of leveren, hetzij door het gebruikmaken van valse namen, of valse hoedanigheden, hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen, van een denkbeeldige macht of van een denkbeeldig krediet, om een goede afloop, een ongeval of enige andere hersenschimmige gebeurtenis te doen verwachten of te doen vrezen of om op andere wijze misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgelovigheid, namelijk een bedrag van (4 x 300 euro) 1.200 euro ten nadele van het

Te _____ ; in de periode van 6 maart 2003 tot en met 17 juni 2003

VERMOGENSVOORDEEL

De eerste

Tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig art. 42 en 43 bis van het Strafwetboek, zoals ingevoerd door de Wet van 17 juli 1990, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag geraamd op een totaal van 242.900 euro zijnde **hetzij** de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen **hetzij** de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld **hetzij** de inkomsten uit de belegde voordelen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagde, de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Berekening :

- in de periode van 3 januari 2001 (inwerkingtreding van de inbreuk) tot de data van de huiszoeken, namelijk 19 mei 2003, 20 mei 2003, 2 juni 2003, 6 juni 2003 en 17 juni 2003 : dus in totaal afgerond op 28 maanden

- huurgelden ontvangen van de diverse onroerende goederen :

3.

250 euro/m x 3 (woningen/verdiepingen) = 750 euro/m
750 euro x 28 = **21.000 euro**

4.

175 euro/m (gelijkvloers) + 250 euro (1e verdieping + zolderverdieping samen) =
425 euro/m
425 euro x 28 = **11.900 euro**

5.

6 woongelegenheden : samen 2.700 euro/m

- 3 gemeubelde appartementen aan 600 euro/m = 1.800 euro/m
- 3 niet-gemeubelde appartementen aan 300 euro/m = 900 euro/m

2.700 euro x 28 = **75.600 euro**

6.

kamerwoning met 4 kamers : 2 x 150 euro/m + 1 x 125 euro/m + 1 x 175 euro/m =
600 euro/m

2 appartementen (waaronder 1A) : 250 euro/m + 300 euro/m = 550 euro/m

1.150 euro x 28 = **32.200 euro**

7.

2 woningen/appartementen : 250 euro/m x 2 + 1 postbusadres 300 euro = 800 euro/m
800 euro x 28 = **22.400 euro**

8.

4 appartementen : 300 euro/m/app. = 1.200 euro/m
1.200 euro x 28 = **33.600 euro**

9.

3 woongelegenheden aan 250 euro/m + 1 postbusadres 250 euro = 1.000 euro/m
1.000 euro x 28 = **28.000 euro**

10.

woning aan 350 euro/m x 28 = **9.800 euro**

11.

woning aan 300 euro/m x 28 = **8.400 euro**

IN TOTAAL : 242.900 euro

* * * * *

Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Gent, 19° correctionele kamer met 3 rechters, dd. 2 november 2004, rechtdoende op tegenspraak, werd als volgt beslist ten aanzien van

Verbetert de dagvaarding als volgt:

VERMOGENSVOORDEEL

De eerste

...

Berekening :

- in de periode van 3 januari 2001 (inwerkingtreding van de inbreuk) tot de data van de huiszoekingen, namelijk 19 mei 2003, 20 mei 2003, 2 juni 2003, 6 juni 2003 en 17 juni 2003 : dus in totaal afgerond op 28 maanden
- huurgelden ontvangen van de diverse onroerende goederen :
 1. ... in plaats van 3. ...
 2. ... in plaats van 4. ...
 3. ... in plaats van 5. ...
 4. ... in plaats van 6. ...
 5. ... in plaats van 7. ...
 6. ... in plaats van 8. ...
 7. ... in plaats van 9. ...
 8. ... in plaats van 10. ...
 9. ... in plaats van 11. ...

* * *

Ten aanzien van

Veroordeelt de beklaagde voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen A1 t/m A7, B1 t/m B9, C en D SAMEN, tot een **HOOFDGEVANGENISSTRAF** van **DRIE JAAR** en een **GELDBOETE** van **TIENDUIZEND EURO**.

Verhoogt de geldboete met veertig opdecimen, aldus gebracht op **VIJFTIGDUIZEND EURO**.

Beveelt dat bij gebreke van betaling binnen de termijn bepaald bij art. 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN**.

Ontzet ^{tevens} uit de rechten genoemd in art. 31 (1°, 3°, 4° en 5°) Strafwetboek, gedurende een termijn van **VIJF JAAR**.

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek van **234.500,00 EUR**, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven zijn verkregen.

Beveelt de **bijzondere verbeurdverklaring** overeenkomstig art. 77bis §5 van de vreemdelingenwet en het artikel 42.1° van het Strafwetboek van:

- het onroerend goed aan de _____ ; ten kadaster gekend _____ ;
- het onroerend goed aan de _____ ; ten kadaster gekend _____
- het onroerend goed aan de _____ ; ten kadaster gekend _____ ;
- het onroerend goed aan de _____ ; ten kadaster gekend _____
- het onroerend goed aan de _____ ; ten kadaster gekend _____ ;
- het onroerend goed aan de _____ ; ten kadaster gekend _____

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig artikel 42.1° van het Strafwetboek het onroerend goed aan de _____ - ten kadaster gekend _____ , gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van het misdrijf sub. B en eigendom van de veroordeelde.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42.1° van het Strafwetboek de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nrs. _____ en _____ , gediend hebben of bestemd waren tot het plegen van de misdrijven en eigendom van de veroordeelde.

Verklaart **verbeurd** overeenkomstig art. 42.1° van het Strafwetboek de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nrs. _____ , voorwerp van de misdrijven uitmakend en eigendom van de veroordeelde.

Beveelt de **overmaking** aan het **openbaar ministerie** om te handelen als naar recht, van het overtuigingsstuk neergelegd ter griffie van de correctionele rechtbank te Gent onder nr. _____ .

Zegt dat de veroordeelde verplicht is een bedrag van TIEN EURO, verhoogd met vijfenveertig decimen, aldus gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde eveneens een vergoeding op van VIJFENTWINTIG EURO in uitvoering van art. 71 van de Wet van 28 juli 1992 en het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 tot wijziging van art. 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Veroordeelt tot de kosten gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat begroot op **1.090,90 EUR**.

Veroordeelt en de tweede beklaagde HOOFDELIJK tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **14,40 EUR**.

* * *

Gehoord het openbaar ministerie bij monde van de heer , substituut-procureur des Konings, in zijn vordering strekkende tot de ONMIDDELLIJKE AANHOUDING van

Gehoord in persoon bijgestaan door meester

Er valt niet te vrezen dat de beklaagde, nu hij veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van drie jaar, zich aan de tenuitvoerlegging van de straf, heden uitgesproken, zou pogen te onttrekken.

Op die gronden en gelet op art. 33 §2 van de Wet van 20 juli 1990 ;

DE RECHTBANK, zegt dat er **GEEN redenen** zijn de **ONMIDDELLIJKE AANHOUDING** van te bevelen.

*
* * *
* * * * *

Tegen alle beschikkingen van voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld door:

- *de eerste beklaagde,* , op 10 november 2004;

- *het Openbaar Ministerie, tegen voornoemde beklaagde, op 10 november 2004.*

* * * * *
* * *
*

Gehoord ter openbare terechtzitting dd. 27 februari 2006 in het Nederlands:

- de beklaagde, , in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door
meester , advocaat te Gent;

- Advocaat-generaal in zijn vordering.

De hoger beroepen zijn regelmatig naar tijd en vorm.

1. Voorafgaandelijk

Ter terechtzitting van 27 februari 2006 bracht het Hof de partijen ter kennis dat de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 in hoofde van de beklaagde met ingang van 12 september 2005 niet langer worden strafbaar gesteld door de artikelen 77 bis §§ 1bis, 2, 4, 4bis en 5, en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980), zoals gewijzigd, maar wel door de artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw, ingevoerd bij artikel 16 van de wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2.9.2005) zodat de herkwalificatie van dezelfde voormelde feiten in de hierna vermelde zin zich opdringt.

De omschrijving van de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 in hoofde van de beklaagde luidt derhalve thans als volgt:

“Bij inbreuk op artikel 77bis § 1bis, §2, §4, §4bis, §5 en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980, erratum B.S. 13 januari 2001), rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van enige onroerend goed, van kamers of enige ander ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

thans strafbaar gesteld als:

Bij inbreuk op de artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw, ingevoerd bij artikel 16 van de wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2.9.2005), zich schuldig te hebben gemaakt, rechtstreeks of via een tussenpersoon, aan misbruik van de bijzonder kwetsbare positie van personen ten gevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand of van hun precaire sociale toestand, door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 Sw. bedoelde ruimte te hebben verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken personen in feite geen andere

echte en aanvaardbare keuze hadden dan zich te laten misbruiken, met de omstandigheid dat van de betrokken activiteit een gewoonte wordt gemaakt,

namelijk door het verhuren of ter beschikking stellen aan, onder meer, de hiernavermelde personen van de hiernavermelde woningen en/of kamerwoning, gelegen te:

1. ten aanzien van _____ en _____,
_____;
2. ten aanzien van _____ en _____,
3. ten aanzien van _____,
_____ en _____,
_____;
4. ten aanzien van _____, _____ en _____,
_____;
5. ten aanzien van _____ en _____,
_____;
6. ten aanzien van _____ en _____,
_____;
7. ten aanzien van _____ en _____ en _____,
_____ en _____

(zie stukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nrs _____ en _____)

te _____ ten te _____, op niet nader te bepalen data in de periode van 3 januari 2001 tot en met 17 juni 2003.”

De aldus heromschreven feiten zijn dezelfde als de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 die aan de vervolging van de voornoemde beklaagde ten grondslag liggen, en daartoe op dezelfde voormelde terechtzitting uitgenodigd heeft beklaagde voornoemd met betrekking tot het voorgaande zijn verdediging aangepast.

In de mate de voormelde feiten beantwoorden, zowel aan de constitutieve bestanddelen van de artikelen 77bis § 1bis, §2, §4, §4bis, §5 en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980, erratum B.S. 13 januari 2001), als aan de constitutieve bestanddelen van de (nieuwe) artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw, ingevoerd bij artikel 16 van de wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2.9.2005), en in de mate een bestraffing voor de voormelde feiten zich opdringt (zie

verder in onderhavig arrest) dienen zij gestraft te worden volgens de strafmaat voorzien in de voormelde wet van 15 december 1980, nu immers die door de oude wet voorziene bestraffing (na aanneming van de verzachtende omstandigheden door de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent) lichter is dan de bestraffing die de nieuwe wet voorziet (hogere geldboete én te vermenigvuldigen met het aantal slachtoffers).

2. Nopens het recht van de beklaagde op een eerlijk proces

Het Hof is van oordeel dat beweerde “stemmingmakerij” aan de aanvang van het gerechtelijk onderzoek ten dezen niet van aard is de eerlijke procesvoering ten aanzien van de voornoemde beklaagde te verstoren.

De vaststelling dat de aanvankelijke suggestie van “mensenhandel” in hoofde van de beklaagde voornoemd niet geleid heeft tot een effectief onderzoek van de voormelde beschuldiging in hoofde van de voornoemde beklaagde, laat staan tot enig bewijs van dergelijk misdrijf, doet niet de minste afbreuk aan de vaststelling dat het gerechtelijk onderzoek aangaande de misdrijven voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 (zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven), B.1 tot en met B.9, C en D in hoofde van de voornoemde beklaagde door de onderzoeksrechter zowel ten laste als ten onlaste gevoerd werd en dat aan de voornoemde beklaagde alle mogelijke procedurele waarborgen werden geboden met het oog op een eerlijk proces.

Aan het verweer van de voornoemde beklaagde, zoals ontwikkeld in zijn regelmatig ter terechtzitting van het Hof van 27 februari 2006 neergelegde beroepsconclusie, en er in bestaande dat hij “geen eerlijke benadering heeft gekregen” kan dan ook naar het oordeel van het Hof geen gunstig onthaal verleend worden.

3. Nopens de schuld van de beklaagde

3.1 Nopens de schuld van de beklaagde aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 (zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven) in zijn hoofde.

3.1.a Op grond van een nieuw en kritisch onderzoek van alle gegevens zoals vervat in het voorliggende strafdossier en zoals hierna verder uiteengezet stelt het Hof stelt vast dat de panden gelegen te

- ;
- ;
- ;
- ;
- ;
- ;

door de beklaagde verhuurd of ter beschikking gesteld werden in een staat die (in zijn geheel beschouwd) geen andere bewoning toeliet dan een bewoning in strijd met de menselijke waardigheid.

Wat het pand betreft gelegen te

2

Het Hof wijst op de bevindingen van de onderzoeksrechter van 19 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stukken 1 en 2*) alsook op de vaststellingen door de wooninspectie op 20 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stukken 11 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: de trap is te steil en de traphal is niet hoog genoeg hetgeen de toegankelijkheid bemoeilijkt (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stuk 14*), gebrekkige verluchting van bepaalde ruimtes (*cfr. 'strafdossier, onderkapt 3, stukken 1 en 2*), de stroomkringen op het elektrisch verdeelbord zijn niet benoemd (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stuk 13*), de twee zijgevels zijn gebarsten en er is een stabiliteitsprobleem op komst (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stuk 49*), de buitendakse schouw van de gasgeiser bevindt zich in een statische overdrukzone (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stuk 13*)).

Het is ook ten onrechte dat de voornoemde beklaagde de schuld voor bepaalde gebreken (bijvoorbeeld losgetrokken stopcontacten) op de “*onzorgvuldige huurders*” wil afschuiven, daar waar naar het oordeel van het Hof blijkt dat de betreffende problemen in de woning reeds ab initio bij de verhuring moeten aanwezig geweest zijn (*cfr. strafdossier, onderkapt 3, stuk 35*).

Wat het pand betreft gelegen te

Het Hof wijst op de bevindingen van de onderzoeksrechter van 20 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 4, stukken 2 en 3*) alsook op de vaststellingen door de wooninspectie op 20 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 4, stukken 14 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: de afvoerbuis van de gasgeiser is niet hoog genoeg opgetrokken... er is evenmin benedenverluchting die noodzakelijk is voor de toevoer van verse lucht...wij stelden vast dat de douche slechts een gebruikshoogte heeft van 1m60 en als dusdanig niet conform is...onvoldoende mogelijkheden tot gecontroleerde verluchting in keuken, de slaap/leefkamer en de badkamer (*cfr. strafdossier, onderkapt 4, stuk 16*); wij stelden vast dat de beide trappen te steil zijn en dat de aantrede te smal is (*cfr. strafdossier, onderkapt 4, stuk 18*)).

Wat het pand betreft gelegen te

Het Hof wijst op de vaststellingen door de wooninspectie op 20 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 5, stukken 12 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: er is geen lage verluchting voorzien in de keuken, terwijl er een tienliter warmwater-gasgeiser in de keuken hangt. Gebruik van het toestel houdt een ernstig risico in op CO-vergiftiging en vormt een ernstig veiligheids- en gezondheidsrisico voor de bewoners... De trap vanuit de keuken naar de eerste verdieping is onstabiel... (*cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 14*); wij stelden vast dat de elektrische installatie recentelijk is vernieuwd. Er is geen keuringsverslag aanwezig in de woning... onze fase/aardingsmeter geeft aan dat er geen aarding is (*cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 16, met eigen onderlijning door het Hof*); de afvoer voor verbrandingsgassen is onvoldoende hoog. In de keuken is geen onderverluchting voorzien... (*cfr. strafdossier, onderkapt 5, stuk 17*)).

Wat het pand betreft gelegen te

Het Hof wijst op de vaststellingen door de wooninspectie op 19 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 6, stukken 10 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: wij stellen vast dat er onvoldoende mogelijkheden zijn tot gecontroleerde verluchting in de slaapkamer, de keuken, de badkamer en het toilet. (*cfr. strafdossier, onderkapt 6, stuk 11*); wij stellen vast dat er geen benedenverluchting is, deze benedenverluchting is noodzakelijk voor de toevoer van verse lucht en voor de verbranding van het gas (*cfr. strafdossier, onderkapt 6, stuk 12*); wij stelden vast dat de trap van de eerste verdieping naar de tweede verdieping te steil is (*cfr. strafdossier, onderkapt 6, stuk 12*)).

Wat het pand betreft gelegen te

Het Hof wijst op de vaststellingen door de wooninspectie op 19 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 7, stukken 14 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: de elektrische installatie werd recentelijk

vernieuwd maar er is geen aarding (*cfr. strafdossier, onderkapt 7, stuk 16*), onvoldoende verluchtingsmogelijkheid van de slaap- en leefkamer (*cfr. strafdossier, onderkapt 7, stuk 16*); de trap is verweerd: sommige treden zijn onstabiel en in de voorlaatste trede is een gat waaruit een barst vertrekt. De trede wankelt bij het opstappen (*cfr. strafdossier, onderkapt 7, stuk 17*)).

Wat het pand betreft gelegen te

Het Hof wijst op de vaststellingen door de wooninspectie op 19 mei 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 8, stukken 12 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: geen benedenverluchting voorzien... er is een ernstig risico dat de trap instort bij het betreden ervan... (*cfr. strafdossier, onderkapt 8, stuk 15*)), wij stelden vast dat de stopcontacten in de slaapkamer zijn voorzien van een aardpen, terwijl ze niet zijn aangesloten op de aardgeleider. Dit geeft een vals gevoel van veiligheid. In de inkomhall is er insijpelend vocht met schimmelvorming (*cfr. strafdossier, onderkapt 8, stuk 16*)).

Wat de panden betreft gelegen te

Het Hof wijst op de vaststellingen door de wooninspectie op 2 juni 2003 (*cfr. strafdossier, onderkapt 10, stukken 16 en volgende*).

In tegenstelling tot hetgeen de voornoemde beklaagde beweert kunnen niet alle vastgestelde gebreken veroorzaakt zijn door de bewoners van het pand zelf, minstens werden diverse tekortkomingen vastgesteld waarvoor de verantwoordelijkheid louter aan de zijde van de verhuurder – de beklaagde voornoemd – dient te worden gelegd (bijvoorbeeld: het dakje boven het terrasje is sterk verzakt en onstabiel door het gebrek aan ondersteuning. Er zijn eveneens structurele barsten in het metselwerk van het terras. Er is een reëel gevaar van instorting... er is insijpelend vocht (*cfr. strafdossier, onderkapt 10, stuk 18*)), wij stelden vast dat er onvoldoende mogelijkheden zijn voor gecontroleerde verluchting...(*cfr. strafdossier, onderkapt 10, stuk 19*)).

* * * * *
* * *
*

Algemeen

Alle voormelde gebreken aan de voormelde panden die niet toe te schrijven zijn aan de bewoners van het betreffende pand zijn naar het oordeel van het Hof dermate essentieel dat zij op zichzelf reeds een bewoning in overeenstemming met de menselijke waardigheid onmogelijk maakten.

De – naar het oordeel van het Hof niet ongeloofwaardige – bewering van de voornoemde beklaagde dat de concrete bewoners van de voormelde panden – zowel in het land van herkomst als in België zelf – nóg slechtere woonomstandigheden gewoon waren, en dat zij in sommige gevallen relatief tevreden waren met de verhuurde woning, doet geen afbreuk aan de voormelde vaststelling.

Ook de bewering van de voornoemde beklaagde dat bij verhuring van een van de voormelde panden, bijna telkenmale een vertegenwoordiger van een aanwezig was, doet aan de voormelde vaststellingen van het Hof geen afbreuk.

Overigens was bijna telkenmale de oppervlakte van de verhuurde panden manifest te klein in het licht van de verhuring aan meerdere gezinnen per woning – feitelijk gegeven dat naar het oordeel van het Hof met zekerheid aan de voornoemde beklaagde moet bekend geweest zijn gelet op zijn frequente bezoeken aan de betreffende panden.

Aan de stelling van de voornoemde beklaagde – dat hij telkenmale vanaf de eerste vaststelling van fundamentele tekortkomingen nog enige tijd had om herstellingen uit te voeren om aldus een onbewoonbaarverklaring te vermijden, hetgeen hem in casu door de beslagleggingen naar aanleiding van het gerechtelijk onderzoek in de onderhavige zaak onmogelijk is gemaakt – kan het Hof niet het minste gunstig onthaal verlenen.

Immers de administratiefrechtelijke beoordeling van een pand (bewoonbaar of niet) weegt niet op tegen de concrete beoordeling – zowel door de voornoemde beklaagde, ten tijde van de verhuring van het desbetreffende pand, als thans door het Hof – van de mogelijkheid tot bewoonbaarheid in overeenstemming met de menselijke waardigheid.

Overigens impliceert een administratiefrechtelijke aankondiging van onbewoonbaarverklaring (“behoudens herstellingen binnen een bepaalde termijn”) reeds de onmiddellijke feitelijke onbewoonbaarheid van het betreffende pand.

3.1.b Met betrekking tot het abnormaal profijt.

Gelet op de voorgaande vaststellingen van het Hof (feitelijke onmogelijkheid van verhuring van de voormelde panden in overeenstemming met de menselijke waardigheid) en gelet bovendien op de afwezigheid van conformiteitsattesten voor verhuring van de voormelde panden aan meerdere gezinnen is iedere huuropbrengst bekomen door de verhuring of zelfs terbeschikkingstelling van de voormelde panden naar het oordeel van het Hof te aanzien als abnormaal profijt.

De bewering van de beklaagde dat de door hem gehanteerde huurgelden marktconform waren kan naar het oordeel van het Hof om de voormelde reden niet aanvaard worden. In geval van afwezigheid van bewoonbaarheid van een pand kan enkel de afwezigheid van huuropbrengsten marktconform zijn, of met andere woorden: een ‘normale’ huuropbrengst door verhuring van een onbewoonbaar pand is ‘abnormaal’.

Ook de bewering van de beklaagde voornoemd dat hij aan vreemdelingen geen hogere huurprijs vroeg dan aan Belgische huurders, en dat hij soms zelfs geen borgstelling vroeg, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij door de verhuring van feitelijk niet-verhuurbare panden abnormaal profijt nastreefde en bekwam.

Op grond van een kritisch onderzoek van alle elementen van onderhavig dossier is het Hof van oordeel dat de voornoemde beklaagde effectief het oogmerk had om door de verhuring van een aantal van de door hem aangekochte panden in een lamentabele toestand zoals hoger in onderhavig arrest omschreven een abnormaal profijt te realiseren. De minimale herstellingen die hij sporadisch verrichte waren naar het oordeel van het Hof slechts die herstellingen die noodzakelijk waren om de misdrijven voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 (zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven) in stand te kunnen houden (bijvoorbeeld om effectieve onbewoonbaarverklaring of effectief verlies aan huuropbrengst te vermijden).

3.1.c Met betrekking tot het misbruik van de onwettige of precaire administratieve situatie van de huurders van de beklaagde voornoemd.

Opdat sprake zou zijn van een inbreuk op de artikelen 77bis § 1bis, §2, §4, §4bis, §5 en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980, erratum B.S. 13 januari 2001), hetzij van een inbreuk op de artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw, ingevoerd bij artikel 16 van de wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2.9.2005), is niet vereist dat de dader het oogmerk had misbruik te maken van de onwettige of precaire administratieve situatie van een vreemdeling.

Het bijzonder oogmerk van voormeld misdrijf bestaat in de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren.

Met betrekking tot het constitutieve bestanddeel van misbruik maken van de bijzonder kwetsbare positie van vreemdelingen (thans "*personen*") tengevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand volstaat de louter feitelijke vaststelling.

In casu blijkt naar het oordeel van het Hof voldoende uit de gegevens van onderhavig strafdossier dat de betreffende in de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 (zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven) vermelde panden niet in dezelfde toestand en aan dezelfde huuropbrengst konden verhuurd worden aan personen die zich niet in een bijzonder kwetsbare positie bevonden tengevolge van hun onwettige of precaire administratieve toestand. De eigen perceptie van de daarbij misbruikte personen is desbetreffende niet relevant.

3.1.d Met betrekking tot de verzwarende omstandigheid dat “van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt”.

Gelet op de tijdsduur gedurende dewelke de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 (zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven) in hoofde van de beklaagde zich hebben voorgedaan alsmede gelet op de vaststelling dat deze voormelde feiten gepleegd werden in (en met gebruik van) meerdere panden, staat de voormelde verzwarende omstandigheid in hoofde van de voornoemde beklaagde ten genoeg van recht vast.

De vaststelling dat de voornoemde beklaagde niet enkel panden aan vreemdelingen verhuurde, maar ook andere panden aan Belgische huurders en zelfs aan een buitenlandse vennootschap, doet aan de voormelde vaststelling geen enkele afbreuk: de gewoonte van een reglementaire verhuring sluit een gelijktijdige “huisjesmelkerij” in andere panden niet uit.

3.1.e In aansluiting aan de voorgaande overwegingen stelt het Hof vast dat alle constitutieve elementen van de misdrijven omschreven in de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 (zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven) in hoofde van de beklaagde bewezen zijn: de in hoofde van de voornoemde beklaagde weerhouden feiten beantwoorden overigens zowel aan de constitutieve bestanddelen van de artikelen 77bis § 1bis, §2, §4, §4bis, §5 en 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 31 december 1980, erratum B.S. 13 januari 2001), als aan de constitutieve bestanddelen van de (nieuwe) artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw, ingevoerd bij artikel 16 van de wet van 10 augustus 2005 (B.S. 2.9.2005).

Het is dan ook terecht dat de eerste rechter de voormelde misdrijven in hoofde van de voornoemde beklaagde ten genoeg van recht bewezen heeft verklaard.

De beweegredenen aan de basis van het voormelde besluit van de eerste rechter zijn naar het oordeel van het Hof oordeelkundig en in overeenstemming met het eigen onderzoek zoals uitgevoerd door het Hof. Het Hof beaamt dan ook deze voormelde beweegredenen en neemt ze over, nu ze in rechte voldoende steun vinden in het voorliggende strafdossier.

De door de voornoemde beklaagde in zijn voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit te ontkrachten.

3.2 Nopens de schuld van de beklaagde aan de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.9, en C in zijnen hoofde.

Op grond van de voor het Hof gevoerde debatten getoetst aan een nieuw onder-

zoek zoals vervat in het voorliggend strafdossier zijn de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.9, en C in hoofde van de voornoemde beklaagde zoals voor de eerste rechter ook voor het Hof ten genoegen van rechte bewezen gebleven, hetgeen overigens door hem ook niet werd betwist.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen zoals vervat onder de punten 27, 28, 29, 31, 32, 33 en 35 van het bestreden vonnis bij en neemt deze dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggende strafdossier.

Dat de voornoemde beklaagde destijds herstellingen deed aan de in de tenlastelegging B.1 tot en met B.9 en C vermelde woningen derwijze dat de onbewoonbaarverklaring ervan werd opgeheven doet aan de voormelde vaststellingen niet de minste afbreuk, evenmin als de – door stukken gestaafde – bewering van de voornoemde beklaagde dat hij nog herstellingswerken zou hebben uitgevoerd indien er op zijn panden geen gerechtelijk beslag was gelegd.

3.3 Nopens de schuld van de beklaagde aan het feit voorwerp van de tenlastelegging D in zijn hoofde.

Naar het oordeel van het Hof zijn er niet de minste redenen om aan de verklaring van te twijfelen (*cfr. strafdossier, onderkapt 11, stuk 13*), nu de voornoemde persoon door het afleggen van zijn verklaring immers zichzelf niet wil vrijpleiten van alle schuld met betrekking tot zijn aandeel in het feit voorwerp van de tenlastelegging D in zijn hoofde.

Overigens vindt de voormelde verklaring van naar het oordeel van het Hof ook deels steun in de verklaring van de beklaagde zelf, die immers toegaf dat hij, toen hij reeds twee maanden huurgelden van het ontving voor het pand dat aan verhuurd was, datzelfde pand reeds verhuurde aan (*“Gezien ik nog niet zeker was dat aldaar zou gaan wonen heb ik een voorlopig contract gemaakt voor die andere, cfr. strafdossier, onderkapt 11, stuk 28*).

Enig bijkomend onderzoek zoals gevraagd in de voormelde beroepsconclusie van de voornoemde beklaagde (p.15) is naar het oordeel van het Hof, gelet op de voormelde verklaring, volstrekt overbodig.

Het is dan ook naar het oordeel van het Hof terecht, in aansluiting aan de voorgaande overwegingen, dat de eerste rechter het feit voorwerp van de tenlastelegging D in hoofde van de voornoemde beklaagde ten genoegen van recht bewezen verklaarde.

Het Hof treedt met betrekking tot voormeld besluit de oordeelkundige beweegredenen zoals vervat onder de punten 36, 37 en 38 van het bestreden vonnis bij en neemt deze dan ook over, nu zij in rechte voldoende grond vinden in de gegevens van het voorliggende strafdossier.

De door de voornoemde beklaagde in zijn voormelde beroepsconclusie ontwikkelde argumenten zijn in rechte niet van voldoende grond om voormeld besluit te ontkrachten.

4. Eenheid van opzet

Zoals terecht aanvaard door de eerste rechter zijn de in hoofde van de voornoemde beklaagde bewezen gebleven tenlasteleggingen, zoals allen hierboven aangehaald, de uitwerking van éénzelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen in toepassing van artikel 65 van het Strafwetboek slechts één bestraffing dient te worden opgelegd.

5. Nopens de strafmaat

5.1 Hoofdgevangenisstraf, geldboete en vervangende gevangenisstraf

Rekening houdend met de ernst van de gezamenlijk in hoofde van de voornoemde bewezen gebleven feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7, B.1 tot en met B.9, C en D in zijn hoofde – de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven –, de lange tijdsduur gedurende dewelke de voormelde feiten gepleegd werden, het ter zake gunstig strafrechtelijk verleden van de voornoemde beklaagde en zijn actuele gezinssituatie zoals uiteengezet in zijn voormelde beroepsconclusie, p. 17 en 18, is naar het oordeel van het Hof de door de eerste rechter aan de voornoemde beklaagde wegens de gezamenlijke voormelde feiten opgelegde geldboete passend en adequaat, terwijl anderzijds de hem opgelegde hoofdgevangenisstraf een te zware bestraffing vormt die kan verminderd worden zoals hierna bepaald.

Bovendien zijn er redenen om aan de beklaagde voornoemd de gunst van het uitstel van tenuitvoerlegging voor een gedeelte van de hem op te leggen hoofdgevangenisstraf toe te staan, zoals hierna wordt bepaald.

De beklaagde voornoemd voldoet immers aan de wettelijke voorwaarden daartoe, gezien de weerhouden straf de vijf jaar gevangenisstraf niet te boven gaat en hij nog geen veroordeling heeft opgelopen tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden.

Bovendien mag aangenomen worden dat de huidige veroordeling de beklaagde voornoemd zal aanzetten zich aan dergelijke feiten niet meer schuldig te maken.

Het uitstel zal van rechtswege herroepen worden ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf gepleegd is dat een veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

5.2 Ontzetting uit de rechten

Het is naar het oordeel van het Hof terecht dat de eerste rechter de voornoemde beklaagde (verplicht) ontzet heeft uit de rechten genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5° van het Strafwetboek, en wel gedurende een termijn van vijf jaar.

5.3 De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen, zoals voorzien in de artikelen 42 en 43bis van het Strafwetboek.

De bijzondere verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen voortkomend uit de gezamenlijk in hoofde van de voornoemde bewezen gebleven feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7, B.1 tot en met B.9, C en D in zijn hoofde – de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven – en begroot op 234.500,00 EUR is naar het oordeel van het Hof adequaat en passend.

Deze straf werd bepaald op basis van oordeelkundige motieven zoals vervat onder de punten 45 en 46 van het bestreden vonnis, die het Hof beaamt en alhier overneemt.

Aan het verweer van de voornoemde beklaagde – er in bestaande dat het vermogensvoordeel in zijn hoofde op een verkeerde wijze werd berekend, door enkel rekening te houden met de inlichtingen van het Woonfonds – kan het Hof geen gunstig onthaal verlenen, nu immers reeds hoger werd bepaald dat de ‘normale’ huuropbrengst van een in feite onbewoonbaar pand op 0,00 EUR dient geraamd te worden (cfr. hoger in onderhavig arrest, sub. 3.1.b).

5.4 De verbeurdverklaring van de hierna vermelde onroerende goederen, op grond van de artikelen 42.1° Sw en 77bis §5 Vreemdelingenwet (thans 433terdecies Sw).

Het is naar het oordeel van het Hof terecht dat de eerste rechter de onroerende goederen, gelegen te:

- ;
- ;
- ;
- ;
- ;
- ;

in hoofde van de voornoemde beklaagde verbeurd heeft verklaard.

Het ware onaanvaardbaar deze voormelde onroerende goederen, die gediend hebben om de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 in hoofde van de beklaagde voornoemd te plegen – de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven – in handen van de voornoemde beklaagde te laten.

Anders dan de eerste rechter is het Hof evenwel van oordeel dat het onroerend goed gelegen te _____ niet verbeurd kan verklaard worden.

Naar het oordeel van het Hof bestaat het misdrijf voorwerp van de tenlasteleggingen B.1 tot en met B.9 in hoofde van de voornoemde beklaagde (inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 en 114 §§ 1 en 4 van het decreet van 15 juli 1997 (B.S. 19 augustus 1997) houdende de Vlaamse Wooncode immers ongeacht of de dader gehandeld heeft met opzet of louter uit nalatigheid.

Op basis van een dergelijk misdrijf vermag de rechter niet artikel 42 Sw toe te passen, nu voormeld wetsartikel immers slechts toepassing vindt in geval van opzet (vergelijk Cass., 20 september 1988,

5.5 De overtuigingsstukken

De eerste rechter heeft met betrekking tot de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nummers _____ en _____ adequaat geoordeeld.

6. De bijdrageverplichting, de kosten en de forfaitaire vergoeding.

De eerste rechter heeft met betrekking tot de forfaitaire vergoeding adequaat geoordeeld.

Het totaal der kosten waartoe de voornoemde beklaagde terecht door de eerste rechter veroordeeld werd dient begroot te worden op (1.090,90 EUR + de helft van 14,40 EUR =) 1.098,10 EUR.

De bijdrageverplichting dient thans te worden bepaald op 25,00 EUR, te verhogen met de opdecimen.

* * * * *
* * *
*

OP DEZE GRONDEN

HET HOF, recht doende op tegenspraak,

Gelet op:

- de door de eerste rechter aangehaalde wetsartikelen, behoudens artikel 186 van het Wetboek van Strafvordering, voormeld wetsartikel niet van toepassing zijnde,

en gelet op:

- artikel 24 van de Wet van 15 juni 1935;
- de artikelen 190, 195 en 211 van het Wetboek van Strafvordering;
- de artikelen 433decies, 433undecies en 433terdecies Sw;
- de artikelen 1 en 2 van het KB van 11 december 2001;
- artikel 23 van het K.B. van 19 december 2003 (B.S. 30.12.2003);
- artikel 36 van de Wet van 7 februari 2003;
- artikel 1 van het K.B. van 31 oktober 2005 (B.S. 7 december 2005);

alle voormelde wetsbepalingen ter terechtzitting van heden door de Voorzitter aangehaald.

Verklaart de hoger beroepen ontvankelijk, en erover beslissende in de mate dat het Hof werd gevat:

BEVESTIGT het bestreden vonnis:

- **waarbij de feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7, B.1 tot en met B.9, C en D in hoofde van de beklaagde – de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven – bewezen werden verklaard** en waarbij werd vastgesteld dat alle voormelde bewezen feiten in zijnen hoofde de uiting zijn van eenzelfde strafbaar opzet;
- **wat betreft de aan de voornoemde beklaagde wegens de gezamenlijk in zijnen hoofde bewezen gebleven feiten opgelegde geldboete en vervangende gevangenisstraf;**

- **wat betreft de ontzetting van de voornoemde beklaagde uit de rechten genoemd in artikel 31, 1°, 3°, 4° en 5° van het Strafwetboek;**
- **wat betreft de bijzondere verbeurdverklaring van een som van 234.500,00 EUR in hoofde van de beklaagde voornoemd;**
- **wat betreft de verbeurdverklaring van de onroerende goederen gelegen te:**
 - ;
 - ;
 - ;
 - ;
 - ;
 - ;

in hoofde van de beklaagde voornoemd (alle voormelde panden zoals nader omschreven op het dertigste blad van het bestreden vonnis);
- **wat betreft de beslissing met betrekking tot de overtuigingsstukken neergelegd ter correctionele griffie van de rechtbank van eerste aanleg te Gent onder de nummers en**
 - ;
- **wat betreft de forfaitaire vergoeding waartoe de voornoemde beklaagde werd verplicht.**

* * * * *

* * *

*

DOET HET VOOR HET OVERIGE TENIET, en opnieuw wijzende:

- **Veroordeelt de beklaagde, , wegens de gezamenlijk in zijn hoofde bewezen feiten voorwerp van de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7, B.1 tot en met B.9, C en D – de tenlasteleggingen A.1 tot en met A.7 zoals hoger in onderhavig arrest heromschreven - tot een hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR.**
- **Verleent de beklaagde voornoemd gewoon uitstel van tenuitvoerlegging gedurende een termijn van VIJF JAAR, te rekenen vanaf heden, voor een gedeelte van ZESTIEN MAANDEN van de hem opgelegde hoofdgevangenisstraf van TWEE JAAR.**

➤ **Verplicht de veroordeelde** te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten en aan de occasionele redders, **het bedrag van (25,00 EUR verhoogd met vijfenveertig opdecimen en aldus gebracht op) 137,50 EUR.**

➤ **Veroordeelt de voornoemde beklaagde tot betaling van de kosten in eerste aanleg, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, en begroot op 1.098,10 EUR.**

VEROORDEELT de beklaagde, , tot de kosten in hoger beroep, gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie, begroot op 154,03 EUR.

* * * * *
* * * * *
*

Kosten	:	94,05
Afschriften	:	2,85
		2,85
Opstelrecht ber. bekl.:		30,00
Dagvaard.	:	10,28

140,03

+ 10 % : 14,003

Totaal : 154,033

Afgerond op : 154,03

= 154,03 EUR

Bij bevelschriften van de heer Eerste Voorzitter van het Hof van beroep alhier dd. 8 mei 2006 werd Raadsheer en Raadsheer aangewezen om Raadsheer en Raadsheer op het ogenblik van de uitspraak te vervangen. deze laatsten wettig verhinderd zijnde de uitspraak bij te wonen van onderhavig arrest waarover zij mede hebben beraadslaagd (artikel 779, alinea 2, van het Gerechtelijk Wetboek).

8 mei TWEEDUIZENDENZES.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van

2000

Aanwezig de heren :

Voorzitter.

Advocaat Raadsheeren :

-generaal :

Griffier .